

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/189/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6425201944
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:6425201944.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Janka Grečmal a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, dieťa rodičov: matka – C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. A. F. XXX, prechodne bytom G. XX, H., zastúpená: PK law firm s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Konventná 6, Bratislava, IČO: 54 231 191 a otec – C. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J. K. XX, L. M. B., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 40P/124/2025-48 zo dňa 04. septembra 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia a výrokom II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Po právnej stránke súd svoje rozhodnutie odôvodnil § 2 ods. 1 z. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. g), h), § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2, § 331 ods. 1 z. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“). Vecne tým, že návrhom doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom dňa 11.08.2025 sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd 1/ zakázal otcovi maloletého priblížiť sa k matke na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, 2/ zakázal otcovi priblížiť sa k maloletému A. na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, 3/ zakázal otcovi písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať matku a maloletého. Okresný súd Žiar nad Hronom o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol uznesením č. k. 9C/24/2025-37 zo dňa 13.08.2025 tak, že výrokom I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci uloženia zákazu otcovi priblížiť sa k maloletému na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov a písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať maloletého vylúčil na samostatné konanie, výrokom II. vo zvyšnej časti návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Návrh matky vo vylúčenej časti týkajúcej sa maloletého po prenesení príslušnosti uznesením č. k. 22P/103/2025-36 zo dňa 20.08.2025 zaslal Mestskému súdu Bratislava II, ktorému bola vec doručená dňa 03.09.2025. Súd prvej inštancie po posúdení návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia vrátane listinných dôkazov a po zvážení všetkých skutočností dospel k záveru, že nie je splnená základná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie naliehavosti neodkladnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania. Matka žiadnym relevantným spôsobom neosvedčila svoje tvrdenie, že je ohrozená telesná a duševná integrita maloletého v prípade priblíženia sa otca k maloletému či jeho kontaktovaním. Aj zo

samotnej zápisnice o trestnom oznámení je zrejmé, že maloletý sa s otcom stretol naposledy niekedy v roku 2022 a z výpovede maloletého ani z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a z pripojených listín nevyplýva, že by otec maloletého kontaktoval alebo by vykonával úkony nasvedčujúce ohrozeniu maloletého. Samotné podanie trestného oznámenia, ktoré opisuje nevhodné správanie otca voči maloletému a násilné správanie otca voči matke v priebehu rokov 2015-2016, resp. 2018 ešte nemožno považovať za hrozbu pre maloletého. Matka nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že by od roku 2018 došlo k akémukoľvek fyzickému či psychickému násiliu alebo hrozbe násilím zo strany otca voči maloletému. Súd prvej inštancie zdôraznil povinnosť rešpektovať prezumpciu nevinu, pričom trestné konanie vedené voči otcovi sa týka trestného činu marenia spravodlivosti. Argument matky, že zo sociálnych sietí je zrejmé, že otec chodieval aj do H., prípadne A. v čase konania školy v prírode, ktorej sa maloletý ani nezúčastnil, nepreukazuje možnú hrozbu zo strany otca. Základným kritériom pre vyslovenie zákazu priblíženia rodiča k maloletému dieťaťu je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem maloletého dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Takýto zásah je veľmi závažným obmedzením rodičovských práv a z matkou predložených dôkazov potreba takéhoto zásahu nevyplýva.

3. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku.

5. Mala za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval zákonné ustanovenie, keďže účelom neodkladných opatrení je predísť nenahraditeľnej ujme. V rodinnoprávnych veciach s prvkami možného domáceho a sexuálneho násillia majú sudy pracovať s pravdepodobnosťou a rizikovým profilom (intenzita obáv, spôsob správania údajného páchatel'a, kontext minulosti, správanie po podaní oznámenia), nielen s existenciou čerstvého zranenia. Z dôvodu podania trestného oznámenia má byť maloletému poskytnutá preventívna ochrana. Je neprípustné, aby súd čakal na to, čo sa stane. Podľa matky súd prvej inštancie ignoroval výpoveď maloletého spísanú na polícii, ktorá je detailná, konzistentná a obsahuje okolnosti, ktoré dieťa vo veku troch až štyroch rokov nemohlo poznať bez vlastnej skúsenosti. Súd nie je viazaný výsledkom trestného konania. Účelom konania o neodkladnom opatrení je predchádzať vzniku ujmy a poskytnúť ochranu právam navrhovateľa už v štádiu, keď ešte nemusí existovať právoplatné rozhodnutie o vine alebo nevine. Rovnako ani časový odstup od predchádzajúcich incidentov násillia nemôže byť sám osebe dôvodom na popretie existencie aktuálnej obavy. Trestné oznámenie maloletého zvyšuje riziko negatívnej reakcie zo strany otca a tým aj pravdepodobnosť, že dôjde k opätovnému ohrozeniu telesnej alebo psychickej integrity maloletého. Matka uviedla, že otec sa v minulosti dopúšťal fyzického a psychického násillia voči jej osobe aj maloletému, o čom existujú viaceré listinné dôkazy (napr. uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/23/2018-34 zo dňa 14.08.2018, ktorým bol otcovi uložený zákaz vstupu do spoločnej nehnuteľnosti; fotodokumentácia zachytávajúca poranenia matky z rokov 2017-2018, potvrdenia Aliancie žien Slovenska z rokov 2023, ktoré jednoznačne uvádzajú, že matka je obeťou domáceho násillia a že dieťa bolo jeho dlhodobým svedkom, zápisnica o trestnom oznámení maloletého zo dňa 01.08.2025). Súd prvej inštancie dôkaznú relevanciu predložených dôkazov neprimerane zoslabil a bezdôvodne ich označil za neaktuálne s poukazom na časový odstup od posledného útoku. Takýto formalistický prístup je v rozpore so zásadou ochrany obetí domáceho násillia a s povinnosťou poskytovať účinnú, včasnú a preventívnu ochranu. Matka nesúhlasila s konštatovaním súdu prvej inštancie, že zásah vo forme zákazu priblíženia je veľmi závažným obmedzením rodičovských práv. V prípade navrhovaného neodkladného opatrenia ide podľa matky o dočasné obmedzenie kontaktu otca s maloletým, čo je primeraný zásah, ktorý rešpektuje zásadu proporcionality. Judikatúra slovenských súdov zdôrazňuje, že ochrana dieťaťa má prednosť pred právami rodiča na kontakt, ak existuje dôvodná obava z ohrozenia. Skutočnosť, že k fyzickému útoku došlo pred niekoľkými rokmi, nijako neznižuje potrebu právnej ochrany, ak sa otec naďalej správa spôsobom, ktorý vyvoláva dôvodnú obavu a pretrvávajúci strach o maloletého, alebo ak sa vyskytnú nové skutočnosti, ktoré objektívne môžu v otcovi vyvolať reakciu, ktorá vzbudzuje obavu o maloletého. Súd prvej inštancie mal zohľadniť, že riziko opätovného násillia a tzv. reviktimizácie je v prípadoch domáceho násillia obzvlášť vysoké a preventívne opatrenia sú nevyhnutné práve na jeho predchádzanie. Povinnosťou súdu je v takýchto prípadoch posudzovať nielen objektívne skutočnosti, ale aj subjektívny pocit strachu obeť, pokiaľ je

tento podložený reálnymi okolnosťami prípadu a doterajším správaním otca. Vzhľadom na pretrvávajúce obavy maloletého a jeho obmedzený pocit bezpečia pri voľnom pohybe kontaktovala organizáciu Aliancia žien Slovensko, ktorá je akreditovanou organizáciou na pomoc obetiam násilia podľa z. č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele, pričom psychologička I. E. I. viedla s maloletým odborný rozhovor. Z potvrdenia Aliancie žien Slovensko, ktoré nebolo k dispozícii v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, jednoznačne vyplýva, že existuje bezprostredná obava o bezpečnosť maloletého a potreba poskytnutia odbornej psychoterapeutickej starostlivosti. Takéto odporúčanie štandardne indikuje prítomnosť psychickej ujmy a potrebu spracovania traumatických zážitkov (ako napríklad z možného násilia, možného sexuálneho obťažovania, či svedectvo domáceho násilia), obnovy pocitu bezpečia a stabilizácie psychiky maloletého. Ide teda o okolnosti s vysokou mierou závažnosti, ktoré si vyžadujú preventívnu a ochrannú intervenciu. Matka nesúhlasila s tvrdením súdu prvej inštancie o neexistencii dôkazu, že by otec kontaktoval alebo vyhľadával maloletého. Už samotná skutočnosť, že otec sa opakovane zdržiaval v miestach, kde sa nachádzal maloletý (H., A. – K. N. O.), je dostatočným objektívnym indikátorom hrozby. Navyše otec zverejňoval tieto skutočnosti na sociálnej sieti, čo zvyšuje pocit ohrozenia. Pri rozhodovaní o návrhoch na nariadenie neodkladných opatrení v prípadoch možného domáceho násilia alebo možného sexuálneho zneužívania súd musí komplexne zhodnotiť všetky relevantné okolnosti ako predchádzajúce správanie otca, subjektívny strach obete, existenciu trestných oznámení, správy odborníkov a organizácií, ako aj najlepší záujem maloletého dieťaťa. Súd musí brať do úvahy predovšetkým aktuálny kontext konania a nové skutočnosti, ktoré hrozbu reálne zvyšujú. Ignorovanie týchto okolností by bolo v rozpore s požiadavkou efektívnej súdnej ochrany podľa čl. 46 Ústavy SR i s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá zdôrazňuje pozitívnu povinnosť štátu zabezpečiť účinnú ochranu obetí domáceho násilia ešte predtým, ako dôjde k nenapraviteľnej ujme. V neposlednom rade matka uviedla, že návrhom sa domáha zákazu priblíženia na 100 metrov a zákazu kontaktovania maloletého, ktoré predstavujú menší zásah do práv otca ako riziká pre telesnú a duševnú integritu maloletého, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že otec s maloletým styk súdom určený nemá.

6. Záverom odvolania matka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k maloletému vyhovie a prizná jej nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

7. K odvolaniu matky podal vyjadrenie otec maloletého, ktorý odmietol obvinenia matky a maloletého s tým, že im nikdy fyzicky ani psychicky neublížil. Kategoricky odmietol obvinenie zo strany matky a maloletého, s ktorými nebol od roku 2018 v kontakte. Uviedol, že problémy s matkou začali, keď dňa 30.01.2020 podal na Okresnom súde Žiar nad Hronom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti z dôvodu, že matka mu neumožňovala styk s maloletým napriek súdnym rozhodnutiam, ktoré ju k tomu zaväzovali. Keď sa matka dozvedela o podanom návrhu, podala dňa 03.02.2020 na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Žiari nad Hronom na jeho osobu trestné oznámenie za trestný čin sexuálneho zneužívania maloletého. Okresný súd vzhľadom na podané trestné oznámenie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Dňa 04.03.2020 podal na matku trestné oznámenie z podozrenia zo spáchania trestného činu krivého obvinenia. Následne podal dňa 11.03.2020 na okresnom súde návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému, ktorým sa domáhal striedavej osobnej starostlivosti. V danej veci súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom z oblasti psychológie a psychiatrie, ktorého vybral súd na návrh matky. Dňa 10.05.2021 vypracovali znalci PhDr. Igor Obuch a MUDr. Ivan André, PhD. znalecký posudok, v ktorom vo vzťahu k jeho osobe konštatovali, že zo sexuologického hľadiska je zdravý, silne maskulínny heterosexuálny jedinec. Žiadne odchýlky vo funkčnom, či kvalitatívnom zmysle neboli u otca zistené. Vo vzťahu k nasledujúcej otázke, či otec trpí sexuálnou deviáciou (napr. pedofília) uviedli, že v zmysle vyššie uvedeného je predchádzajúca otázka bezpredmetná. Znalecký posudok obsahoval aj vyjadrenia znalcov k osobe maloletého a k jeho vyjadreniam. Otec zároveň zdôraznil, že po tom, čo podal na matku trestné oznámenie za krivú výpoveď, sa už matka v žiadnom konaní ohľadom starostlivosti o maloletého nezmienila o sexuálnom zneužívaní zo strany otca, keďže jej obvinenie bolo vymyslené a účelové. Otec zároveň doplnil, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Žiari nad Hronom, odbor kriminálnej polície, dňa 29.10.2021 zastavilo trestné stíhanie voči jeho osobe za prečin sexuálneho zneužívania a vyšetrovateľom OR PZ OKP Žiar nad Hronom vzniesol voči matke za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona. V danej trestnej veci bol dňa 25.06.2025 vydaný trestný rozkaz. Matka bola uznaná za vinnú a bol jej uložený peňažný trest. Otec ďalej uviedol, že voči matke z dôvodu, že dlhé roky nerešpektuje rozhodnutia súdov a neumožňuje mu styk s maloletým,

bolo dňa 27.03.2020 vznesené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Žiar nad Hronom obvinenie pre pokračujúci prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Od toho momentu Okresný súd Žiar nad Hronom vytýčil viacero pojednávaní, ktoré matka marí. Aby matka nebola uznaná za vinnú, plánuje na súde poukázať na nemožnosť dodržiavať súdne nariadenia, lebo maloletý bol podľa nej sexuálne zneužívaný osobou otca, o čom svedčí jeho trestné oznámenie, čo by ju nepriamo zbavovalo viny. Keďže už matka bola uznaná vinnou pre trestný čin krivej výpovede, tak tentoraz využila na svoj cieľom maloletého, lebo vedela, že ten nemôže byť za krivú výpoveď trestne stíhaný. V súvislosti s tvrdeniami matky, že ju aj maloletého psychicky traumatizuje, že sa zdržiava na miestach, kde sa zdržiavajú oni, ako vníma nebezpečenstvo z jeho strany, keď sa dozvie o trestnom oznámení a žiada o ochranu telesnej a duševnej integrity, otec zdôraznil, že od rozvodu manželstva s matkou v roku 2018 nie je s ňou ani s maloletým v kontakte. Práve matka, ktorá neustále podáva na neho trestné oznámenia, neustále sleduje jeho život, o čom svedčí aj skutočnosť, že v návrhu popisuje skutočnosti zo sociálnej siete o tom, kde sa nachádzal. Jej správanie mu viac ako sedem rokov spôsobuje psychickú traumu. Jej podania sú účelové s cieľom vykresliť ho ako netvora, avšak sú to len klamstvá a ohováranie. Záverom vyjadrenia otec navrhol, aby odvolací súd odmietol odvolanie matky, príp. ho zamietol. Žiadal tiež, aby odvolací súd zamietol uznesenie okresného súdu o vylúčení na samostatné konanie v bode a) a b) uznesenia.

8. Matka v rámci odvolacej repliky uviedla, že samotné popieranie akéhokoľvek konania predstavujúceho násilie zo strany otca nezakladá záver, že k takémuto konaniu objektívne nemohlo dochádzať. Je potrebné poukázať na povahu domáceho násillia, ktoré sa typicky odohráva v súkromí, a preto sú obeť často vystavené dôkaznej núdzi. Otec vo svojom vyjadrení uvádza viaceré nepresnosti, ktoré svedčia o tendencii manipulovať s faktami (napr. nepresne uvedený dátum podania trestného oznámenia - namiesto 06.03.2020 uvedený 04.03.2020). Otec sám vo vydrení potvrdil, že nie je s matkou ani maloletým v dlhodobom kontakte, preto mu podľa matky nariadenie zákazu priblíženia nemôže spôsobiť žiadnu ujmu. Matka ďalej poukázala na to, že v priebehu vyšetrovania, ktoré otec opisuje, došlo k úniku informácii zo súdneho spisu, čo potvrdzuje vyjadrenie dozorcujúcej prokurátorky zo dňa 21.12.2018 k žiadosti o preskúmanie postupu policajta vo veci vedenej prokuratúrou pod č. 1 Pv/23/18/6613-44. Matka tiež opakovane namietala neprípustný zásah otca do priebehu znaleckého dokazovania. Počas rozvodového konania otec výslovne uviedol, že má vedomosť o nariadení znaleckého skúmania jej psychického stavu a že v konkrétnom zariadení konzultoval jej duševný stav s odborníkom. Napriek tomu vyšetrovateľ vydal pokyn na vykonanie znaleckého skúmania jej psychického stavu v tomto zariadení. V tom čase však otec nemal právo nahliadať do vyšetrovacieho spisu, preto sa k týmto informáciám mohol dostať cez svoje osobné kontakty. Tieto skutočnosti boli predmetom opakovaných sťažností a námietok zaujatosti zo strany matky, ktoré boli riadne predkladané orgánom činným v trestnom konaní a príslušnému súdu. Matka preto z vyššie uvedených dôvodov odmietala podstúpiť znalecké skúmanie jej duševného stavu. O podanom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia na zverenie maloletého do starostlivosti otca, ktorý bol zamietnutý, ju súd neinformoval, preto nemohla mať o ňom vedomosť. Vo vzťahu k otcom predloženému znaleckému posudku č. 77/2020 matka poukázala na stopy nahrávok z vypočutia znalca na súdnom pojednávaní vo veci sp. zn. 19P/14/2020. Ďalej uviedla, že trestné konanie vedené vo veci trestného činu krivej výpovede, ako aj konanie vo veci trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia neboli doposiaľ právoplatne skončené. V tejto súvislosti preto poukázala na zásadu prezumpcie neviny, ktorá musí byť rešpektovaná až do právoplatného skončenia trestných konaní. Matka má čistý výpis z registra trestov, je bezúhonnou osobou a akékoľvek tvrdenia otca, ktorými sa snaží navodiť opačný dojem, sú nepravdivé a účelové. Trestný rozkaz predložený otcem bol zrušený, pričom uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/118/2025 zo dňa 01.10.2025 bol sudca vylúčený z konania po podanej sťažnosti matky. Skutočnosti ohľadom pobytu otca v H. a v A. vyplývajú z verejne dostupných informácii z profilov otca na sociálnych sieťach. Zdôraznila, že v rámci svojho odvolania predložila nový dôkaz, a to správu organizácie Aliancia žien Slovensko, ktorá jednoznačne poukazuje na pretrvávajúci strach maloletého a potrebu jeho odbornej psychoterapeutickej intervencie. Záverom navrhla, aby odvolací súd vykonal výsluch maloletého prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ktorý môže byť vykonaný aj formou šetrenia v domácom prostredí.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou, účastníčkou (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65

Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 40P/124/2025 je nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu matky, ktorým sa domáha uloženia zákazu otcovi priblížiť sa k maloletému A. na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov a zákazu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať maloletého.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

12. Odvolací súd v celom rozsahu preberá skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý dospel k správny skutkovým zisteniam, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhu matky maloletého na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom sa vysporiadal s podstatnými argumentmi matky maloletého dieťaťa. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

13. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

14. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

16. Podľa § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

17. Podľa § 360 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

18. Podľa § 361 Civilného mimosporového poriadku, súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

19. Samotným účelom neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych (nie len faktických) pomerov účastníkov, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho alebo prípadne ešte nevykonateľného či očakávaného rozhodnutia resp. exekučného titulu. Právna teória a prax determinovala rámec postulátov, ktoré sú inkorporované v zákone, a ktoré súd pred nariadením neodkladného opatrenia skúma a hodnotí, a ktorých naplnenie vyplýva z požiadavky ústavnoprávneho rámca práva na súdnu ochranu. Simpliciter ide o tzv. zásadu opodstatnenosti, efektívnosti, provizórnosti a proporcionality. V zmysle týchto zásad možno konkretizovať, že jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, ktorá principiálne neprejudikuje práva a záujmy účastníkov riešené v konaní vo veci samej. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi účastníkmi, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, ak sa v daných právnych vzťahoch medzi účastníkmi nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania. Neodkladné opatrenie je opatrením dočasným, ktorého trvanie je obmedzené a môže byť zrušené. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. V tomto smere sa pre naplnenie požiadavky rýchlej a efektívnej ochrany nezisťujú všetky tie skutočnosti, ktoré by mal mať súd zistené pred vydaním rozhodnutia in merito. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o

neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 185 a nasl. Civilného sporového poriadku). Pre nariadenie neodkladného opatrenia v zákonom udržateľnom rámci je postačujúce, ak sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na vydanie neodkladného (dočasného) opatrenia aspoň osvedčené, pričom samotná miera osvedčenia je korelatívna konkrétnosťou daného prípadu. Z charakteru neodkladného opatrenia a požiadavky rýchlosti a efektívnosti, súd ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia in merito a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup ustanovený pre fázu dokazovania. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň tie fundamentálne skutočnosti, ktoré poskytujú udržateľný záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

20. Zákonným elementárnym predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia (§ 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku) je splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Táto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej by absencia predbežnej úpravy pomerov až do času rozhodnutia in merito, (resp. po riadne vykonanom dokazovaní) mohla svojou potrebou dodržania všetkých (vrátane procesných) postupov v konaní vo veci, viesť až k neodvratiteľnej ujme na právom chránených záujmoch.

21. Pri rozhodovaní vo veciach starostlivosti o maloleté deti potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý bol ako zásada zakotvená prijatím zákona č. 175/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o rodine. V zmysle uvedenej zásady je záujem maloletého dieťaťa prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod.

22. Matka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje obavou z potencionálneho ohrozenia maloletého zo strany otca z dôvodu podaného trestného oznámenia maloletým dňa 01.08.2025, pričom poukazuje na správanie otca v minulosti, ako aj na fotodokumentáciu z profilu otca na sociálnej sieti o prítomnosti otca na miestach, kde sa zdržiaval (príp. mal zdržiavať) maloletý.

23. Odvolací súd zdôrazňuje, že zákaz priblíženia sa je upravený v rámci Trestného poriadku a môže byť uložený v rámci neodkladného opatrenia podľa § 325 a nasl. Civilného sporového poriadku, ak existuje naliehavá potreba dočasnej ochrany, najmä v situáciách ohrozenia bezpečnosti alebo zdravia osoby, napr. chrániť maloleté dieťa pred bezprostredným ohrozením zo strany otca (napr. násilie, agresívne správanie...). Zákaz môže zakazovať nielen priblíženie sa otca k dieťaťu, ale aj iné formy kontaktu (napr. telefonické, elektronické). Tento zákaz je časovo obmedzený, zvyčajne do rozhodnutia súdu vo veci samej. Ak je podaný návrh na neodkladné opatrenie, súd rozhoduje vo veľmi krátkej zákonnej lehote, často bez vypočutia druhej strany (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Ndc/11/2025 zo dňa 25.06.2025).

24. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu má odvolací súd za to, že zo strany matky nebolo osvedčené potenciálne ohrozenie maloletého, na základe ktorého by bolo možné prijať záver o naliehavej potrebe vyhovieť jej návrhu a nariadiť neodkladné opatrenie. Otec nie je s maloletým v žiadnom kontakte, čo potvrdil nielen otec v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu matky, ale aj samotný maloletý pri podaní trestného oznámenia, keď uviedol, že naposledy sa s otcom stretol niekedy v roku 2022. Matka nielenže nijako neosvedčila, že by sa otec pokúšal maloletého kontaktovať, či už osobne alebo iným spôsobom, ale ani túto skutočnosť v konaní netvrdila. Predložila síce fotodokumentáciu z profilu zo sociálnej siete otca, z ktorej vyplýva, že otec sa zúčastnil trikrát kultúrneho podujatia a raz športovej akcie v H. (G. K. P. M., D. N.), t.j. v mieste prechodného pobytu maloletého, uvedené však neosvedčuje podľa názoru odvolacieho súdu ohrozenie alebo pravdepodobnú možnosť ohrozenia telesnej či duševnej integrity maloletého. Z predloženej fotodokumentácie je zrejmé, že otec sa zúčastnil športových a kultúrnych podujatí v H. (v období od 19.11.2023 do 18.01.2025), kde sa takéto podujatia bežne konajú a zúčastňuje sa ich mnoho osôb. Je vecou otca, v akom meste bude tráviť voľný čas, aj keď sa jedná o mesto, kde sa zdržiava maloletý. Žiada sa tiež poukázať na to, že matka ani netvrdila, že by sa otec v danom čase pokúšal maloletého nejakým spôsobom kontaktovať. Uvedené rovnako platí aj o fotodokumentácii týkajúcej sa pobytu otca v A. (Q. E.) dňa 12.06.2025 v čase konania školy v prírode maloletého, ktorej

sa maloletý navyše ani nezúčastnil. K Zápisnici o trestnom oznámení maloletého dňa 01.08.2025, ktorý popisoval skutky, ktoré sa mali udiať odvolací súd poukazuje na závery Krajského súdu Banská Bystrica v uznesení pod sp. zn. 17Co/97/2025 zo dňa 30.09.2025, ktorý poukázal na Znalecký posudok č. 77/2020, kde je uvedené, že „Nie je možné sa od maloletého objektívne dozvedieť aký mal vzťah s otcom pokiaľ fungovali ako rodina spolu, na druhej strane, ale získané výsledky ukazujú, že strach z otca nemá, resp. ho určite nemá taký, ako ho popisoval on, resp. ako ho popisovala matka. Ako už bolo uvedené vyššie, maloletý podrobne a pokojne popisoval, aký je otec zlý, čo robil zlé jemu a čo matke, hovoril veľmi často „my“ (t.j. on a matka) a pod.. Uvedené skutočnosti skúsenosti, ako aj psychologické logiky jednoznačne poukazujú na to, že maloletý je pod silný vplyvom matky a prezentuje vnímané a zažité okolnosti tak ako ich prezentuje matka, resp. možno tak ako si myslí, že by si matka želala, aby ich prezentoval.. Maloletý prezentuje k rodičom výrazne „čierno – biely“ vzťah.. Voči matke vyjadruje blízkosť, podporu. Voči otcovi vyjadruje odmietanie, popisuje ho ako „zlého otca.“ Vyjadruje silný strach z neho.. Tento obraz „zlého otca“ však nie je jeho vlastný, nemá ho zažitý.. Za bezpečných okolností je nepredstaviteľné, aby cca 10 ročné dieťa malo z otca taký strach, že by sa bálo ho čo len vidieť aj keď tam je jeho matka a ešte aj ďalšia podporná osoba (znalec..) Aby sa dieťa takto skutočne bálo, to by musel tento otec (expresívne povedané) páchať dlhodobo vážne násilie (zverstvú) voči dieťaťu, resp. v jeho prítomnosti aj voči matke.. Toto určite nie je tento prípad..“; a odvolací súd uviedol, že v tomto smere nemá dôvod pochybovať o dôveryhodnosti obsahu znaleckého posudku. K otázke, či mal. A. vykazuje črty týraného dieťaťa (psychicky, či fyzicky, sexuálne) a či má skutočný strach z otca zároveň znalec uviedol, že maloletý čo sa týka psychického (sexuálneho) týrania, nevykazuje žiadne známky, ktoré by na toto poukazovali. Maloletý sa reálne otca nebojí...(Asi žiadny psychológ doteraz nestretol dieťa, ktorý by dlho a podrobne a hlavne s pokojom rozprávalo o človeku, ktorý mu robil tak zle, až z toho „pokakalo“. Pokiaľ aj matka voči znaleckému posudku prezentovala svoje výhrady, na predmetný znalecký posudok bolo v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému vedenému pod č.k.19P/14/2020 prihladené.

25. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že podanie trestného oznámenia zo strany maloletého dňa 01.08.2025, ktoré opisuje nevhodné správanie sa otca voči maloletému a násilné správanie otca voči matke v priebehu rokov 2015 až 2016 a v roku 2018 nemožno považovať za ohrozenie maloletého. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na obsah zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 01.08.2025, z ktorej je zrejmé, že maloletým popísané udalosti týkajúce sa správania otca voči jeho osobe oznámil aj matke, ktorá ich podľa vyjadrenia maloletého polícii oznámila asi v roku 2018 – 2019, príp. v roku 2017.

26. Dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia nie je ani v odvolacom konaní matkou predložená správa Aliancie žien zo dňa 27.08.2025, či ďalšie predložené listiny (správa I. I. R. z krízového poradensko-psychologického procesu a psychosociálnej starostlivosti zo dňa 26.01.2019 a správa O. S. O. z vyšetrenia maloletého zo dňa 19.08.2019). Z potvrdenia Aliancie žien vyplýva, že ich dňa 21.08.2025 kontaktovala matka z dôvodu obavy o bezpečnosť maloletého po podaní trestného oznámenia. Maloletý síce počas krátkeho rozhovoru vyjadril obavu o svoju bezpečnosť v súvislosti s možným kontaktom zo strany otca, uvedené však nepostačuje pre uloženie zákazu otcovi priblížiť sa k nemu na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov a zákazu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami ho kontaktovať, keďže v konaní nebolo nijak osvedčené, že by otec maloletého aktívne kontaktoval, prípadne sa k nemu približoval alebo prenasledoval. Odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase jeho rozhodovania a tieto musia byť hodnoverne osvedčené. Tzn. skutočnosti svedčiacie ohrozeniu života, zdravia či zdravého vývinu maloletého dieťaťa musia byť osvedčené v čase nariadenia neodkladného opatrenia, čo však nie je uvedený prípad.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné vykonať výsluch maloletého v konaní, ktorý navrhovala matka. Odvolací súd zároveň dodáva, že inštitút neodkladného opatrenia nevyžaduje vykonať dokazovanie, nakoľko právna úprava priamo súdu umožňuje rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu účastníkov konania, ako aj bez nariadenia pojednávania (§ 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

28. Ďalšie argumenty matky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia

bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/2004, III. ÚS 20 9/2004, II. ÚS 200/2009).

29. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil.

30. Matka si v odvolacom konaní uplatnila návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania, ktorý nijako neodôvodnila.

31. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Podľa § 53 Civilného mimosporového poriadku, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkovi, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkovi, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

33. Podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

34. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ustanovenie o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

35. Náhrada trov konania plní v civilnom procese dve základné funkcie, a to funkciu preventívnu a funkciu sankčnú. Sankčná funkcia má eliminovať možnosti zneužívania súdneho systému v prípade, že by konanie existovalo bez nutnosti znášať náklady, ktoré sú s konaním spojené. Sankčná funkcia je obrazom štandardného sporového konania, ktorý slúži na ochranu súkromnoprávných záujmov. Sankciu nesie spravidla ten, kto spôsobil, že je nevyhnutné brániť v konaní na súde svoje individuálne práva. Uvedené zásady nie je možné uplatňovať v konaní podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu. V mimosporových konaniach preto platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 Civilného mimosporového poriadku) a žiaden z nich nemá ani nárok na ich náhradu od iného účastníka (§ 52 Civilného mimosporového poriadku). Konania podľa Civilného mimosporového poriadku sú spravidla uskutočňované vo verejnom záujme a aj prípadnému navrhovateľovi, pokiaľ sa konanie začalo na návrh, nemožno klásť na ťarchu, pokiaľ konanie vyvolal, hoci si nebol úplne istý, či súd jeho návrhu vyhovie. Všeobecné pravidlo formulované ako generálna klauzula v § 52 Civilného mimosporového poriadku je prelomené v dvoch prípadoch a to jednak v zmysle § 53 Civilného mimosporového poriadku náhradu trov konania možno priznať v prípade, že to ustanovuje zákon a jednak v zmysle § 55 Civilného mimosporového poriadku náhradu trov konania možno priznať vo všetkých konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

36. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keď podmienky pre prelomenie generálnej klauzuly nevyšli v konaní najavo. V prejednávanej veci nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z aplikácie ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, keď odvolací súd nezistil vo veci okolnosti, pre ktoré by bolo spravodlivé náhradu trov konania matke priznať v zmysle ustanovenia § 55 Civilného mimosporového poriadku.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).